No. 26. 1844.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

NIEUWS- BLAD.

ZONDAG 3 MAART.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 29sten Februarij.

De minister van buitenlandsche zaken *Guizot* heeft Ih. dingsdag de verlangde stukken, betrekkelijk de zaak van Tahiti, op het bureau der kamer van gedeputeerden gedeponeerd. Die stukken zijn negen in getal met een zevental bijlagen. Als de belangrijkste worden door de bladen medegedeeld, de beide volgende:

Brief van de koningin Pomaré aan koning Lodewijk Philips.

Paofai-Tahiti, 9 November 1843.

„O koning, ik ben heden van mijn gouvernement beroofd geworden. Mijne souvereiniteit is verkracht, en uw admiraal heeft zich, met de wapenen in de hand, meester gemaakt van mijn grondgebied, omdat ik beschuldigd werd van mij niet aan het traktaat van den 9den September 1842 te houden.

„Nimmer was het mijn voornemen, toen ik de kroon in mijne vlag plaatste, om het gezegd traktaat te kort te doen en U, o koning, te hoonen.

„Ik vooronderstel dat gij de plaatsing der kroon in mijne vlag niet als eene misdaad zult aanmerken. Uw admiraal verderde de verandering slechts van een klein gedeelte, maar zoo ik daarin had bewilligd, zouden mijne opperhoofs mijne souvereiniteit veracht hebben.

„Mij was ook geen enkel artikel in het traktaat bekend, dat den aard mijner vlag bepaalde.

„Ik protesteer ten plegtigste tegen den harden maatregel door uwen admiraal genomen, maar ik stel vertrouwen in U, en verwacht mijne bevrijding van uw medelijden, van uwe billijkheid en van uwe goedheid voor eene magteloze vorstin.

„Zie hier mijn verzoek. Moge de Almagtige uw hart bewegen, moogt gij inzien de billijkheid van mijne verzoek, en mij de souvereiniteit en de gouvernement mijner voorvaderen wedergeven; dat God U zegene, is de bede van uwe vriendin.

(get.) *Pomaré.*

Rapport van den Schout-bij-nacht Dupetit-Thouars.

Baai Papeiti-Tahiti, 3 November 1843.

„Bij mijne komst alhier, op den 1sten dezer, heb ik aan de koningin de ratificatie van het traktaat van den 9den September 1842 doen toekomen. Den 3den, ingezien hebbende dat de koningin steeds kwalijk gezind bleef en eene vlag heesch, die zij zeide van de koningin van Engeland ontvangen te hebben, en zooveel tergends en beleedigends voor ons nationaal aanzien niet langer kunnende dulden, en aan zoovele uitvlugten een eind willende maken, heb ik, overeenkomstig onze regten van buitenlandsche souvereiniteit, het besluit genomen, dat ik haar kenbaar gemaakt heb, en volgens welk ik de fransche vlag achtervolgelijk zal plaatsen op alle verdedigings- en beschermingspunten van de Vriendschapseilanden.

(get.) *Dupetit-Thouars.*

In de zitting van heden, bepaald voor de interpellatien betrekkelijk Tahiti, heeft de heer *de Carné*, de ministers deswege ondervraagd en verlangd nader te worden ingelicht over de aanleiding tot het besluit van den schout-bij-nacht *Dupetit-Thouars*, of de fransche vlag op het eiland al of niet was ingetrokken, en hoe de afkeuring van het gedrag des genoemden vlootvoogds moest opgenomen worden. De minister *Guizot* heeft dadelijk den vrager beantwoord, de instructien van den schout-bij-nacht en den commissaris *Bruat* medegedeeld, waaruit bleek dat Frankrijk niet anders dan het protectoraat over de Vriendschaps-eilanden had beoogd; dat de koningin *Pomaré*, moest het niet zijn van ganscher harte, echter steeds dat protectoraan had geëerbiedigd, de fransche vlag steeds op het eiland had laten wapperen, en wel eene eigen vlag ten teeken harer souvereiniteit had gebeschen, doch daarmede geen inbreuk op het gesloten traktaat had gemaakt, zoodat en noch noodzakelijkheid, noch nut, noch billijkheid bestond voor en in hetgeen gedaan was, waarom het gedrag des schout-bij-nachts was afgekeurd, welk besluit men uit eigen beweging genomen had, voor dat er vertooging deswege van het engelsch gouvernement gedaan waren of konden gedaan zijn. — De rede van den heer *Guizot* werd met veel belangstelling door de talrijk opgekomen leden der vergadering aangehoord.

Voor deze discussie had de minister van openbare werken de heer *Dumon* een drietal ontwerpen aangeboden, te weten: betrekkelijk den spoorweg van Parijs naar België en Engelant; den spoorweg van Orleans naar Vierzon; die van Nimes naar Montpellier.

— Te Brest is de korvet *Aube* met de gouvernements-commissarissen van Haïti aangekomen, medebrengende 1,600,000 fr., zijnde het bedrag van den vervallen termijn der schadeloosstelling door het Haïtisch gouvernement verschuldigd.

— Uit Spanje zijn geene andere berigten van eenig belang.

— Ter beurze van heden (29 *Februarij*) waren genoteerd: 5 pCt. 125,70; 3 pCt. 82,35; Nap. 102,65; Spanje 33; die actiën, Passive 5⅞; Rom. L. 106¼.

BELGIE.

BRUSSEL, den 1sten Maart.

De minister van financien heeft een ontwerp tot conversie van de staatsschuld aangeboden. De obligatien à 5 percent zouden tegen 4½ per cent worden ingewisseld. Die hiertoe niet toetrad, zou onmiddelijke uitbetaling van het bedrag zijner obligatie krijgen. Geene nieuwe conversie zou in de eerstvolgende zes jaren plaats hebben. Tevelder wijst de drago de Regering voor, de sluiting eener leening van ongeveer 25 millioen franken, tot terugbetaling van de leening van 30 millioen 2½ percents.

— Vijf afdeelingen van de kamer der Vertegenwoordigers hebben reeds hare rapporten over gezegd ontwerp gekozen, zijnde de heeren *Eyre*, *del Sarte*, *Osy*, *Troye* en *Cogels*.

— De ministers van justitie *d'Anethan* in zeker kiescollegium van Leuven tot deputeerden der kamer der vertegenwoordigers, benevens luitenant-generaal baron *Evain Roberts*, die zijne benoeming aannam.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 2den Maart.

In de avondzitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Ih. *Dingsdag* hebben de heeren *van Panhuys*, *Buma*, *Hooft* en *Cost Jordens* achtervolgelijk voor de aanhangige wet betrekkelijk de leening en belasting gesproken: De eerste spreker, niet omdat hij den gang des bestuurs goedkeurt en zijne gerustheid in de laatste dagen vermeerderd is, maar omdat hij overtuigd is dat het land niet zonder een krachtig redmiddel aan zijne verpligtingen zal kunnen gestand doen. De heer *Buma* koestert de hoop dat de leening zal doorgaan, en de belasting is zoo zwaar niet, dat zij niet voor eens kan gedragen worden. De heer *Hooft* acht de wet overeenkomstig de behoeften van den Staat. De heer *Cost Jordens* is voor de wet, omdat er, zijns inziens, geen beter redmiddel is, om 's lands geldmiddelen op een effen voet te brengen.

De heer *Nedermeijer van Rosenthal* spreekt tegen de wet. Hij kan zijne toestemming niet geven tot offers die tot behoud van een stelsel van stilstand strekken. Hij had gewild dat de regering het uitzigt op eene grondwetsherziening had gegeven.

— In de zitting van *Woensdag* heeft de heer *van Akerlaken* het eerst gesproken, en wel voor de wet. De spreker had zich bij de behandeling der zaak de volgende vragen ter beantwoording voorgesteld.

a. Blijkt duidelijk genoeg, dat de gevraagde som noodzakelijk is?

b. Zal door het inkomen dier som in 's Rijks schatkist, in verband met de verder bedoelde maatregelen, de zaak gered, het evenwigt tusschen inkomsten en uitgaven verkregen kunnen worden, en bestaan er aannemelijke gronden voor deze verwachting?

c. Wordt door den voorgestelden [illegible] bezwaar opgelegd, en zijn er [illegible] middelen aan te wijzen?

d. Zijn de bepalingen der wet zoo fiscaal, kunnen zij aanleiding geven tot zoo vele vexatien, moeten zij geacht worden zoo zeer de onzedelijkheid te bevorderen, als men daarvan opgeeft? Is het belasten der verminkingen en den gestrichten zoo weldadigheid zoo anti-nationaal, zoo onbillijk en onregtmatig, dat daarom de wet niet zou behooren te worden aangenomen?

De heer *Sandberg* heeft al deze vragen ten voordeele van de wet beantwoord en daarbij in bijzonderheden en door cijfers aangetoond, dat ja, wel de middelklasse en de nijverheid zou worden belast, maar dat de belasting het meest drukte op den meer vermogende.

De heer *Schoevaerdt* heeft het ontwerp bestreden, tegen hetwelk hij de vijf volgende bezwaren heeft:

1°. De blootlegging der fortuinen in een land van commercie, waar veel van het crediet afhangt; 2°. Het afleggen van den eed; 3°. De vereeniging der belastingen en de inkomsten; 4°. Dat ook de pieuse gestichten belast worden; 5°. De bepalingen nopens de commissien.

De heer *Faber van Riemsdijk*, ingelachtigen aan het *doe wel en zie niet om*, gaat zich ten voordeele van de wet, als geboden door de noodzakelijkheid. De lasten bestaan, niet mogt dus middelen ter voorziening te baat nemen. De afstemming van vorige maatregelen heeft daartoe gebragt. De dienst van 1844 en 1845 is vastgesteld. De gewone belastingen kunnen niet worden verhoogd, den zelven niet op eene wijze, als noodig zou zijn, om eene vrijwillige conversie tot stand te brengen. Sedert lang is in de afdeelingen een doortastende maatregel verlangd. De Regering heeft dien vastgesteld, en moet de Kamer er niet voor terugdeinzen. Eene belasting op de bezittingen kan zoo goed en doelmatig werken. Ieder ingezeten draagt naar zijn vermogen in de algemeene behoeften.

De heer *van Heloma* acht onze staatsinstellingen te kostbaar en te omslagtig en beschouwt dit als de wijze oorzaak van alle de kortheden en achterstanden. Hij vreest dat het buiten het bereik der regering en der kamer zal zijn de heffing in eens te doen. Art. 132 der grondwet gaat men geheel voorbij. Uit de aanneming der wet voorziet hij de grootste onheilen en juist het staatsbankroet dat men vreest. Hij zal tegen de wet stemmen.

De heer *Sasse van IJsselt* beschouwt de voordragt, uit verschillende hoofden, als ongrondwettig. Men wil honderden millioenen schuld, op eene onwettige wijs aangegaan, zegt de spreker, door eene bill van indemniteit wettigen, en schandelijke uitgaven, die den toetsvan het onderzoek niet kunnen doorstaan, op eene even schandelijke wijs bekwijken; de uitgaven en ontvangsten moeten voor jaren zijn bepaald. De Grondwet worden vastgesteld op positive gronden, terwijl de belasting, waarvan thans sprake is, dezelve uitsteekt tot onbepaald jaren, op hypothetische gronden; men ontrekt thans den ingezetene van zijne regten, en onderwerpt hem aan de uitspraak van commissien, die de *cours prévôtales* van het Keizerrijk herinneren, met dat niemand dwingen een regtend inquisitie-ambt te aanvaarden. Hij acht de voordragt dus subversief en onuitvoerbaar. Hij beschouwt het als een teeken des tijds, eene zoo impopulaire en ongrondwettige wet niet aan te nemen, en dus gevaren te voorkomen, die bij aan Land en Koning wil besparen. Men moet zich wachten, gelijk *de Polignac's* en *Corbières*, de openbare meening te tarten; dit leidt tot verderf van het Vaderland.

De heer *de Kocker* stelt op den voorgrond, dat de Staat dezelfe verpligtingen moet nakomen, en vindt de wet eene natuurlijke noodzakelijkheid. Hem is geen beter redmiddel aangewezen. De belasting is wel zwaar, maar de niet betaling van de geheele renten zou nog veel zwaarder zijn. Hij roept toe: zie op de gevolgen der verwerping. Hij betwijfelt zeer, of de Regering wel staatkundig gehandeld heeft, ten aanzien van de algemeen gewenschte herziening der Grondwet. Op de ministers zal de verantwoordelijkheid daarvan rusten. Een groot bezwaar levert hem zeker op de belasting ook van liefdadige instellingen, maar hij vertrouwt, dat de hooge Regering bare beloften zal gestand doen, en eene voordragt aanbieden, ten behoeve van de godsdienstige instellingen, die te zeer door den maatregel mogten worden geschokt.

De heer *Telting* verklaart zich *voor* den maatregel. Men heeft te kiezen tusschen het schandmerk der oneerlijkheid, of den last op de nakomelingschap te leggen, of dien zelf op de schouders te nemen. De spreker kiest het laatste. Men zegt wel, de wet is impopulair, doch niets is er wat allen behaagt; onder de verstandigen in Nederland vindt men er wel, die aan dit plan hunne goedkeuring hechten. De dagbladen zijn niet de tolken der openbare opinie, maar van hunne eigene; de adressen worden ligtelijk geteekend en er zijn zoo velen, die niet hebben geteekend.

De heer *de Monchy* huldigt den maatregel, omdat hij in de ziel overtuigd is, dat dezelve voor het welzijn van den Staat gevorderd wordt. Hij verlangt eene conversie, en deze wet is er een eerste stap toe.

De heer *van Rechteren* wijst op de treurige gesteldheid, waarin zich het Vaderland bevindt, ten gevolge van slechte staatsinstellingen en ongeschikte stuurlieden. Thans wordt eene wet aangeboden, welke ieder verbaast en met weemoed vervult. Sedert vier jaren is er eenig licht over de duisternis der finantien verspreid, en weinig goeds is er wederwel gedaan. De wet zal het Vaderland niet redden, maar integendeel vernietigen. Als uit één mond ziet men van alle kanten de adressen binnenkomen. Bovendien elke redding moet door eene herziening der Grondwet voorafgegaan worden. De redding is te zoeken in eene krachtige Koningschap, in eene door het Volk gekozen en door den Koning te verbinden Vertegenwoordiging, in een verantwoordelijk ministerie, in een spaarzaam bestuur. Intusschen wordt er niets uitgerigt. Thans biedt men eene monster-wet aan, waarvoor nu niet een zelfde verschooning van oorlog als onder *Alba*, en later onder het Fransche bewind, bestaat. De belasting dient alleen, om vroegere ongrondwettig gedane uitgaven te dekken, en om in 1850 eene kostbare hofhouding van Staat te bestendigen. De spreker vreest echter, dat de Natie de belasting niet zoo gewillig zal dragen. De leening is slechts schijnbaar vrijwillig en steunt hoofdzakelijk op de vaderlandsliefde der Ingezetenen. Tot dat gevoel bestaat hier echter geene aanleiding. Staatsregeling en staatsbestuur te wijzigen, naar de behoefte van den tijd, zou in staat zijn dat gevoel op te wekken. Wordt de leening dus niet volschreven, dan moet men tot de kwellende belasting overgaan. De spreker keurt de wetgevende magt het regt niet toe, de ingezetenen van een deel hunner bezittingen te berooven. Ook de bijzondere bepalingen zijn fiskaal en inquisitoriaal. — Er bestaat ook geene noodzakelijkheid om in eens zoo veel geld te bekomen, en daardoor het geheele land in het harnas te jagen. Door dat geld zal men tot 1850 komen, en inmiddels weder denken: *après nous le déluge*. Nieuwe deficits zullen er alsdan ontstaan, en nieuwe redding-wetten benoodigd zijn. De spreker beschouwt de voordragt als onvolledende, verderfelijk en ongrondwettig, en zal er zijne stem niet aan geven. Hij wil den naam des Konings boven zoodanige wet niet geplaatst zien.

Avondzitting, van den 28 Februarij.

Voortzetting der beraadslagingen.

Bij dezelve heerr *tegen* gesproken de heer *Warin*, die onder de aanneming der voordragt niet toe wilde strekken om een weg te doen verlaten, dien hij sedert lang verkeerd had geoordeeld; dat men geen ijdele beschuldigingen mag doen; dat de stemming van 1, en dat ieder vooronderstelt, naar zijne gemoedelijke overtuiging, zijn oordeel over de wet uit te brengen; dat het dus niet opgaat de minderheid voor eene bankbreuk verantwoordelijk te stellen, die noodzakelijk uit de verwerping zou moeten voortspruiten; iets hetgeen spreker ongegrond acht. Hij vindt een grondwettig bezwaar nopens de vijfjarige toestemming van inkomsten en uitgaven, en maakt opmerkzaam op de voordeelige aanneming van de 4 per cents leening, te weten à 89 per cent, terwijl zij in de laatste jaren steeds tusschen 81 à 84 gestaan hebben; iets hetgeen hij zeer gunstig acht voor de bezitters. Hij zal *tegen* stemmen.

De heeren *van Bleyswijk*, *Tromp* en *Geuers* hebben de voordragt verdedigd, als geboden door de noodzakelijkheid, om een einde te stellen aan de te korten, en om krachtige maatregelen tot verbetering van de finantien te nemen. Zij meenden, dat men voor den ouden weg, om leeningen tegen hooge rente te sluiten, moest opgeven, ten einde aldus niet weder in dezelfde leiden als vroeger te vervallen, waardoor de tegenwoordige benarde toestand is geboren. Zij wilden bovenal de finantiele regeling, ook hierdoor of hierna verbeteringen in het Staatsverdrag bevorderd en gebragt te worden. Zij meenden, dat eene aanneming der wet zou leiden tot bevestiging van het staatscrediet.

De heer *Tromp* had, bij het groote doel der wet, zelfs grootere offers doelmatig en mogelijk geacht, dan de meerderheid der Kamer en de Regering verlangd heeft, en meent, dat de eigen krachtsinspanning tot verhooging van het nationaal karakter zou strekken.

De heer *Geyers* beschouwt het noodig, dat men tot een rustpunt kome; dat er eene oprijming van de finantiele bezwaren plaats hebbe. Hij betreurt het, dat eenige leden uit Holland zich *tegen* de wet verklaard hebben, en vraagt, welken invloed dit op de afgevaardigden uit de landprovincien moet hebben. Hij komt er ook tegen op, dat de maatregel impopulair zou zijn, omdat de dagbladen en zoo vele adressen dit gelijkstemmig verkondigen.

De heer *van Dam van Issels* vat het woord op voor een persoonlijk feit.

De laatste spreker, zeide hij, die zich vroeger als een ijverig aanhanger der Regering heeft doen kennen, zoo zelfs dat hij een presidiaal stoel verlaten heeft, om een harer voorstellen te verdedigen, heeft thans met allen ijver de Regering verdedigd. Hij zijner verantwoordelijkheid latende, gelooft de redenaar echter, dat het dem spreker niet vrijstaat, de waarde te beoordeelen van de stem, die sommige zijner ambtgenooten, in gemoede en met volle overtuiging, zich verpligt zien uit te brengen. Uit zijne rede toch scheen het al dadelijk opgemaakt te kunnen worden, dat de afgevaardigden uit de landprovincien niet uit volle overtuiging zouden handelen, en den eed niet indachtig zijn, dien zij voor God Almagtig hebben afgelegd. Hij verklaart plegtig dat die afgevaardigden, zoo goed als elk ander, getrouw zijn aan den eed, dien zij hebben afgelegd, en het is juist

met het oog op dien eed dat zij op dit oogenblik de schuld van zich afwerpen van datgene wat gevreesd wordt, en alvorens tot de goedkeuring van dit voorstel verder zou kunnen overgaan, het is het staats-bankroet. Ook verdedigt de heer *van Dam van Isselt* zijne geachte vrienden uit Holland, die dan de aanvallen van den vorigen spreker zijn blootgesteld geweest. Ja, het hindert welligt velen, dat een achtenswaardig man in de Vergadering den verderfelijken maatregel met zijne stem niet zal bekrachtigen. Maar hoe hoog de vorige spreker ook moge geplaatst zijn, zoo hoog staat hij niet, dat men eene onbedachtzame aanranding niet zou beantwoorden. Indien de spreker zich de plaats niet herinnerde, waarop hij staat, en den pligt niet wenschte te vervullen, om de rust te bevorderen, het zou hem moeite kosten de kalmte te bewaren, wanneer het toch sprake is van het niet naleven der Grondwet; van gevoelens, die strijdig met de Grondwet hier zijn ontwikkeld; dan vergeet men op datzelfde oogenblik, dat allen gezamentlijk het Nederlandsch Volk vertegenwoordigen; dan stelt men de afgevaardigden van Holland tegenover die der landprovincien; dan roept men de afgevaardigden van Holland op, alsof de dagen nog bestonden, toen Holland over al de overige gewesten regeerde. Niet op hen die met bescheidenheid en met ernst gesproken hebben, maar wel op hen die de gevoelens van andersdenkenden in verdenking trachten te brengen, zal de verantwoording rusten, dat zij niet hebben medegewerkt om de kalmte te doen behouden. Hij is het aan zichzelven, aan zijn geweten, aan zijne eer, aan zijne vrienden verschuldigd te verklaren, dat men met gerustheid, met kalmte, met het oog op den grondwettigen eed, dit voorstel verwerpt, maar dat zij steeds bereid zullen zijn, andere middelen, die tot het heil van den Staat mogten gevorderd en noodig gevorderd worden, met gelijke kalmte, en met in het oog houding der belangen van het Vaderland, in overweging te nemen. Hij hoopt dat de spreker, dien hij heeft gemeend te moeten beantwoorden, zelf zal inzien, dat hij eene ondoordachte, eene onvoorzigtige, eene gevaarlijke redevoering gehouden heeft.

De heer *Gevers* geeft te kennen dat het nooit in zijne bedoeling gelegen kan hebben, dat hij tot verstoring van de kalmte zou aanleiding geven. In het vuur zijner rede zijn hem welligt woorden ontsnapt, die hem leed doen; en die mogelijk ook verkeerd opgevat zijn. Zijn oogmerk is alleen geweest, zijn leedwezen te betuigen, dat men de overtuiging niet had, die hem bezielde, wegens de doeltreffendheid van het gedane voorstel.

De heer *Luzac* vraagt het woord, om op de argumentatie van den vorigen spreker te antwoorden.

De heer *Bruce* stelt voor, de zitting te schorsen tot morgen ochtend.

Na eene korte woordenwisseling, is men ter stemming overgegaan en wordt, met eene meerderheid van 30 tegen 19 stemmen, besloten de zitting tot den volgenden morgen uit te stellen.

Zitting van Donderdag den 29sten Februarij.

De Heer *Luzac* komt om het woord. Gisteren, zegde de spreker, had zich een merkwaardig opgedaan, dat vermoedelijk nooit een voorbeeld in eene representative vergadering heeft gehad, namelijk, dat het lot der voordragt reeds beslist was voor dat de debatten geslóten waren. Reeds toch hadden zich 29 leden daar voor verklaard. Dat men nog een dertigste redenaar optreedt, om den behaalden triomf te vermeerderen, ware te verdedigen, wanneer deze zich bij de zaak bepaald en niet allen die de wet bestreden hadden bittere verwijtingen toegevoegd had. Door uitdrukkingen als de gebezigde, wordt, zeide de heer *Luzac*, de gelegenheid tot scheuring der provinciën daargesteld, die vroeger zulke treurige gevolgen gehad heeft. Voor den Almagtige heeft men gezworen alleen het algemeen belang te bevorderen. Alzoo moet het punt van onderzoek zijn of de voorgestelde maatregel in dat algemeen belang is. Meent men die vraag in gemoede ontkennend te moeten beantwoorden, dan is het de vraag niet tot welke provincie men behoort, maar moet men in het algemeen belang tegen stemmen. Dit heeft hij steeds als zijnen pligt beschouwd en zal daarvan niet afwijken.

Na de aanneming der voordragt (dus vervolgt de spreker), en als zij eene wet geworden zal zijn, hoopte hij dat ieder welgezind Nederlander niet zich ten pligt zal stellen aan de leening deel te nemen, om anderen van de ellende van het tweede gedeelte der wet en ook zichzelven van ongenaamheden vrij te waren. De minderheid, dat wenscht hij, zal dan erkennen gedwaald te hebben in haar gevoelen, dat de leening niet vol zou komen.

Ook de heer *Verwey Meyan* vereenigt zich met den heer *van Dam van Isselt* en den vorigen spreker. Hij is alleen voor het Vaderland verantwoordelijk, en kent niemand het regt toe om zijne gevoelen te beoordeelen. Elke aantijging van beweegredenen werpt hij ver van zich af.

De heer *van Rechteren* beantwoordt eenige aanmerkingen, op zijne vorige rede gemaakt, en pleit zich vrij van het verwijt van inconsequentie, daar hij zich, bij gelegenheid der conversiewet, voor eene belasting op de bezittingen verklaard zou hebben. Zijne bedoeling was toen geweest uitbreiding van belasting op sommige artikelen, zoals de buitenlandsche fondsen en hypotheken. Voorts meende de spreker dat de laatste spreker van den vorigen avond de vrijheid van drukpers en het regt van petitie had aangerand. Dat de Oppositiebladen overal gelezen worden, kwam, naar het oordeel van den spreker, alleen daarvan dat de Natie ontevreden is geworden door de begane feilen der Regering. De vermeerdering der petitien bewees, volgens hem, eveneens, dat de Natie gedrukt of ontevreden is. Hij zou het zeer wenschelijk achten dat onderscheiden burgers in verschillende provincien zich vereenigden, om adressen aan den Koning te teekenen, tot het verkrijgen eener herziening onzer Staatsregeling.

De heer *Michiels van Verduynen* bloogt, op nieuw, dat de voorgestelde maatregel niet op Limburg kan worden toegepast, uit aanmerking van de dubbele betrekking van het Hertogdom. Het is in plaats gesteld van het vervallen gedeelte van Luxemburg, en kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de schulden vóór de vereeniging gemaakt.

De heer *Gevers* zegt, dat zijn eenig doel gisteren avond geweest is, de tegen het ontwerp gemaakte bedenkingen te ontzenuwen, en tevens zijn gevoelen daarover kenbaar te maken. Het heeft echter volstrekt niet in zijne bedoelingen gelegen iemand onaangenaamheden of beleedigingen toe te voegen. Het doet hem meer dan aan iemand anders leed, dat zijne woorden een anderen indruk hebben gemaakt. Hij geeft den hartelijken wensch te kennen, dat die verkeerde opvatting zijner woorden geheel moge verdwijnen.

Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken verdedigt de voordragt in zoo verre de belastingpligtigheid van Limburg betreft.

Z. Exc. de minister van financiën, *ad interim*, verdedigt de voordragt in eene uitvoerige rede. (*Wij zullen op dezelve nader terugkomen*).

Z. Exc. de Minister van Oorlog zegt op eene gemaakte bedenking te moeten antwoorden, dat namelijk de militaire magt niet bereid zou zijn om de belasting te doen uitvoeren. Z. Exc. drukt de hoop uit, dat het tot dit uiterste niet zal behoeven te komen. Hij moet echter de verklaring afleggen, dat, mogt zich het geval opdoen, het Nederlandsche leger volkomen bereid zou zijn voor de handhaving van orde en wet zorg te dragen, en alzoo te doen wat orde en pligt het voorschrijven.

De heeren *Cornelis* en *Michiels van Verduynen* komen nog op hun gevoelen terug, en houden vol dat aan Limburg de verpligting niet kan worden opgelegd, om de buitengewone belasting te betalen.

De heer *van Goltstein* heeft, in de rede des Ministers van Financiën *ad interim*, de vrees voor bankroet, bij de niet aanneming, hooren uiten. Hij houdt dit voor overdreven; en den toestand voor niet zoo hopeloos als men voorgaf. Men behoefde, volgens hem, nog het groote redmiddel niet, terwijl nog verscheiden middelen binnen het bereik zijn, waarvan hij er vroeger eenige heeft aangewezen.

Na eene woordenwisseling hierover, aan welke ook den heer *van Zuylen van Nyevelt* deel neemt worden de beraadslagingen voor gesloten verklaard, waarna het ontwerp in hoofdelijke omvraag gebragt, en zoo dit het is aangenomen, voor de gewone wijze van, de Eerste Kamer zal worden verzonden.

Bij hoofdelijke omvraag is het ontwerp AANGENOMEN, *met eene meerderheid van* 32 *tegen* 25 *stemmen.*

Voor hebben gestemd de heeren: *Telting, van Bleiswijk, Faber, van Riemsdijk, Snouck Hurgronje, Hooft, van Twist, Boreel van Hogelanden, van Rappard, van Rijckevorsel, de Monchy, van Akerlaken, Uytwerff Sterling, Bruce, van Heeckeren, Corver Hooft, Cost Jordens, Hinlopen, Brouwer, Druyvesteyn, Nederburg, Repelaer, Tresling, Menso, den Tex, Buma, de Backer, van Harencarspel, Gevers, Tromp, van Panhuys, Enschedé* en *Backer.*

Tegen hebben gestemd de heeren: *van Sasse van Ysselt, van Dam van Isselt, Michiels van Verduynen, Luzac, Verwey Meyan, van Rechteren, van Nagell, Warin, Matsaers, de Man, de Jong, van Beek en Donk, Petit, Anemaet, Modderman, van Rosenthal, Star Busmann, Romme, Gouverneur, Kniphorst, van Goltstein, Cornelis, Schooneveld, van Heloma, Ingenhousz* en *Luyben.*

De heeren *van Sasse van Ysselt, van Nagell, van Dam van Isselt, Matsaers* en andere leden vragen aanteekening in de notulen, dat zij zich niet met de voordragt hebben vereenigd.

Blijkens den afloop der stemming, verdeelt zich die over de Afgevaardigden der onderscheiden provincien als volgt:

	voor	tegen
Uit Noord-Braband	7	
» Gelderland		2
» Zuid-Holland	7	
» Noord-Holland	9	
» Zeeland	2	
» Utrecht		2
» Vriesland	4	
» Overijssel		3
» Groningen	2	
» Drenthe		
» Hertogdom Limburg		

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten Generaal van gisteren is ingekomen een adres van *Bouwens*, wijnkooper te Breda, zich beklagende over zekere belasting, bekend onder den naam van brand-, emmer- en lantarengeld. — Verzending naar de Commissie.

Aan de orde van den dag is de beraadslaging over het ontwerp tot aanvulling der middelen over 1844 en 1845.

Verscheiden leden voeren, zoo tegen als voor het ontwerp, het woord; het wordt door Z. Exc. den Minister van Financien *ad interim* verdedigd.

Per stemming overgegaan zijnde, is het ontwerp met eene meerderheid van 29 tegen 25 stemmen verworpen, zoodat Z. M. eerbiedig zal worden verzocht, dat ontwerp in nadere overweging te nemen.

Tegen hebben gestemd de heeren *Ingenhousz*, *van Randteren*, *Repelaer*, *Tresling*, *van Nagell*, *Romme*, *Telting*, *van Galestain*, *de Man*, *Mutsaers*, *Kniphorst*, *Modderman*, *Petit*, *van Dam van Isselt*, *Nedermeijer*, *Corneli*, *van Heloma*, *van Sasse van Ysselt*, *Gouverneur*, *de Monchy*, *Marin*, *van Rijckevorsel*, *Duzus*, *Aniemast*, *van Haersmamal*, *Schoonevelt*, *Sian Busmann*, *Pabst* en *Mejan*, en *Luzac*.

Het voorstel van den heer *Luzac*, om de beraadslagingen over de verdere aanhangige ontwerpen uit te stellen tot nadat de uitslag van de werking der wet gekend zal wezen, wordt met 32 tegen 22 stemmen verworpen.

Daarna is het ontwerp, tot afbetaling der schuld aan de Handel-Maatschappij met 31 tegen 23 stemmen aangenomen.

Het ontwerp van wet, tot regeling der schuldvorderingen en opneming van het gedane aanbod van wijlen Z. M. den graaf van Nassau, is aangenomen met 39 tegen 12 stemmen.

Daarna wordt de vergadering voor een onbepaalden tijd tot na Paschen gescheiden.

— De *Rotterdamsche Courant* behelst een adres aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal van den heer *Vinuy van Vuren en Dalem*, tegen de door de Tweede Kamer thans aangenomen wet der belasting op de bezittingen, waarin hij, ten slotte zegt, dat zoo ontwerp de voorgestelde wet door de Eerste Kamer en Z. M. wierd goedgekeurd, hij zich aanbiedt aan de heeren *van Heeckeren van Enghuizen*, *Wassenaar van Katwijk* en *van Brakell van Doorneveld*, zich tijdelijk te zullen gedragen, geene betalingen te doen, en eene gedwongene executie af te wachten.

— Laatstleden Maandag heeft te Leiden, in de St. Pieterskerk, de plegtige consecratie plaats gehad, van den hoog eerwaardigen heer *Jacobus Groeff*, kamerheer honorair van Zijne Heiligheid Paus *Gregorius XVI*, laatst prefect van Suriname, en in de maand September l. j. door Zijne Heiligheid benoemd tot bisschop van Canea, *in partibus infidelium*, en tot *Vicarius Apostolicus* der Oostindische zending. De consecratie werd verrigt door zijn hoog eerw. *Cornelius Ludovicus*, bisschop van Curium, baron *van Wijckerslooth*, geassisteerd door de hoog eerw. heeren monseigneur *Paraadis*, bisschop van Hirene en monseigneur *Zwijsen*, bisschop van Gera, welke hoog eerw. kerkvorsten door eene buitengewoon talrijke priesterschaar omgeven werden.

— Men meldt uit Rotterdam, van den 28 Februarij:

» In den afgeloopen nacht, omstreeks twaalf ure, is gedurende een kortstondig, maar hevig onweder, de bliksem geslagen in den houtzaagmolen *de Jonge Jan*, gelegen aan de zoogenaamde schans, tusschen deze stad en Overschie, en is die molen, toebehoorende aan de heeren *J. van Tompate en Zonen*, geheel afgebrand, zonder dat daarbij verdere ongelukken hebben plaats gehad. De molen was tegen brandschade verzekerd. [Ook te 's Gravenhage had dit onweder een, in dit jaargetijde vooral, ongewoon onweder plaats, doch dat was van korten duur.]

Men heeft dezer dagen het verlies te betreuren van de Nederlandsche ijzeren stoomboot *Elberfeld*. Dit vaartuig, onder gezagvoering van den kapitein *R. Stranack* van Rotterdam naar Londen vertrokken, om aldaar onderzocht en zoo noodig gerepareerd te worden, is in den namiddag van laatstleden Donderdag, op omtrent 35 mijlen ten oosten van het Noord Voorland, gezonken, en wel zoo spoedig, dat het scheepsvolk, uit veertien man bestaande, slechts tijd genoeg had de boot over boord te werpen, waarin het slechts twee gelukte zich te bergen. Deze redden negen anderen, doch twee stokers en de kok zijn jammerlijk verdronken, hetwijl ook geen passagiers op de stoomboot bevonden. De eerstgenoemden zijn door eene kof opgenomen en in den morgen van den 23sten te Margate aangebragt.

Te AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (1 *Maart*) werden omgezet? Ned. 2½ pCt. 55½, ⅝, ½; ditto 5 pCt. 100 drie achtste, zeven zest.; Syndic. 4½ pCt. 95; 3½ pCt. 81, 80⅞; Handelm. 142⅛, 142, 141¾; O. Indie 5 pCt. 99½, negen zest.; Rijn Spoorw. 97½, drie achtste; Aand. Holl. Spoorweg. 90, 91, 90; Ardoins 22, een zest., 22; ditto Coupon 29¾, 30, 29 drie achtste; ditto 3 pCt. 36¾, 37, 36⅛, ½; Fransche nitgest. 8, ⅛; Portug. te Lond. 46½, negen zest.; Rusland 4 pCt. 91 drie achtste, ½; ditto Stieg. 90 5/16; Mexiko, 23 drie achtste; Permanen 18, een zest.; Enk. bij Grieken 12¾; Opbep. 12⅝.

*** Aan de belanghebbenden, wordt mits deze kennis gegeven, dat het geregistreerd Proces-Verbaal van voorloopige rangregeling, door den Ed. Agtb. Heer Regter-Commissaris opgemaakt in den gecedeerden boedel van CORNELIS APOL, Blik- en Koperslager, en zijne Huisvrouw JANE HENRIETTE VAN KETEL, Modemaakster, beide gewoond hebbende te *Breda*, met de bewijzen, door den ondergeteekende ter Griffie van de Arrondissements-Regtbank hier ter Stede is nedergelegd, om gedurende veertien dagen, ter inzage van een ieder, aldaar te blijven berusten.

De Curator,
A. KERSTENS.

PRIJS-COURANT
VAN
WIJNEN EN LIKEUREN,
TEGEN INKOOPSPRIJZEN,
DOCH TEGEN CONTANTE BETALING, EN DIENGE DIENSTRATE
OF BETALING DER LEDIGE FLESSCHEN,
P. L. VAN EERSEL, te Breda, Eindstraat, N° 20.

		PER FLESCH.	PER ANKER OF 45 Flesschen.	PER OXHOOFD OF 270 Flesschen.
N°. 1.	Ordinaire Roode Wijn.	42½	18,60	105,00
» 2.	» » »	48	20,80	112,00
» 3.	Medoc	52½	23,00	125,00
	St. Estephe.	62½	27,80	140,00
	St. Jullien.	65	28,80	
	Chateau de Cantemerle.	87	38,80	
	Gruau la Rose.	90	40,00	
	Dur. Ch. des 3 Moulins.	110	47,80	
	Pommiès Agassac Lafite.	115	48,80	
	WITTE WIJNEN.			
	Beaugrad	42½	18,00	100,00
	Coteau Morin.	47½	21,00	120,00
	Muscat Frontignang	90	38,80	
	RIJN-WIJNEN.			Per Anm of 180 Flesschen.
	Meisenheimer.			
	Oppenheymer.			
	Rudesheymer.			
	Liebfraumilch.			
	Madera.	50	21,00	Per ½ Pip. P100,00
	LIKEUREN.			
	Inlandsche Brandewijn.	42½	18,50	
	Bayonne dito	50	23,00	
	Languedoc dito	80	33,80	
	Kraam-Anijs.	55	24,00	
	Dubbelde fijne Anisette	130	54,00	
	Siroop voor Punsch, gestookt van Arac.	115	51,00	
	Jamaica Rum.	80	33,00	
	Extra oude dito.	160	71,00	
	Cognac-Brandewijn	80	35,00	
	STOPPEN	Per 25.	Per 100.	Per 1000.
	voor Flesschen.	17½	65	600
	Kurken.	17½	65	650
	Extra fijne dito.	20	75	700

NB. Alles verrekend met Stads- en Tolvrije Impost, waar eene hooge Heeren vrijheid verkiezende 7½ Cts. in rekening gebragt en daarna voor 5 Cts. terugvergoed.

GEWONE VERKOOPZAAL.
(Vervolg.)

PUBLIEKE VERKOOPING, op *Donderdag den 7. Maart 1844*, in de gewone Verkoopzaal, van Mahonij en Eiken Meubelen, Pendules, Spiegels en Schilderijen, Baden, Matrassen en Dekens, Kagchels en Vuurhaarden, een partijtje antiek Porselein, eene groote partij Engelsch Aardewerk, Fransch Porseleinen Serviezen, Theegoed, Bloemvazen, Bekers en Beeldjes, eenig Meubelpapier en Randen, verscheidene stukken Linnen en andere Manufactuurgoederen, veel Goud- en Zilverwerk, waaronder Horologien, Kettingen, Bronnes, Ringen, Bellen, Spelden, enz.

Daags te voren (*Woensdag*) aldaar op de gewone uren te zien.

*** K. H. RODE, Notaris te *Prinsenhage*, zal, voor de Erven van de Weduwe ANTONIE BERMEN en op *Donderdag den 14 Maart 1844*, VEILEN, ten Huize van de Erven WERMENBOL, en op *Donderdag den 28*, daaraanvolgende, bij HENDRIK SCHRAUWEN, te *'s Prinsenhage*, VERKOOPEN, telkenmale 's avonds ten 7 uren:

1e Koop. Een HUIS, SCHUUR, MOESTUIN en ERVE, daarbij en gelegen te *'s Prinsenhage*, in *Baghen*, Sectie K, N°. 131 en 132, groot 9 Roeden, 51 Ellen.

2e Koop. Een perceel BOUWLAND, gelegen als voren, Sectie N, N°. 130, groot 66 Roeden, 10 Ellen.

3e Koop. Een perceel BOUWLAND, gelegen als voren, op den *Heuvel*, Sectie I, N°. 18, groot 1 Bunder, 15 Roeden, 90 Ellen.

4e Koop. Een perceel WEILAND, gelegen onder de Gemeente *Etten en Leur*, in *Zwaantenberg*, Sectie C, N°. 307, groot 1 Bunder, 29 Roeden, 50 Ellen.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.